

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Věrou Šimůnkovou a soudci Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci **žalobkyně: E. Š., bytem N. H., P., zastoupena JUDr. Martinem Vlčkem, advokátem se sídlem Anglická 521/4, 120 00 Praha 2, proti žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje, obor regionálního rozvoje, se sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 105451/2015/KUSK, sp. zn. SZ 054444/2015/KUSK REG/Ko ze dne 27. 7. 2015,**

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobkyni se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 3.000 Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 3. 11. 2015 se žalobkyně domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městysu Štěchovice (dále jen „stavební úřad“), ze dne 3. 3. 2015, č. j. 0804/15/IKa, sp. zn. St. 4770/14/Ka, jehož výrokem I. bylo žalobkyni nařízeno pořídit projektovou dokumentaci pro odstranění přístavby rekreační chaty ev. č. na pozemku parc. č. a zasahující na pozemek parc. č. v k. ú. Š., a výrokem II. byly stanoveny podmínky pro vyhotovení projektové dokumentace bouracích prací. Žalobkyně současně požádala o přiznání odkladného účinku žaloby.

Krajský soud v Praze při prověřování podmínek řízení shledal, že žalobou napadené rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu.

Jak plyne z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí, jím potvrzené prvoinstanční rozhodnutí stavebního úřadu bylo vydáno postupem dle § 129 odst. 9 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), které stanoví: *„V případě nařízení odstranění části stavby, které bude vyžadovat provedení prací k zabezpečení stavebně technického stavu stavby a podmínek pro její užívání a k jejich provedení je nezbytná projektová dokumentace nebo jiné podklady, nařídí stavební úřad vlastníku stavby, na které má být nařízení odstranění její části provedeno, aby je opatřil ve stanovené lhůtě. Nesplní-li vlastník uvedenou povinnost, opatří projektovou*

dokumentaci nebo jiné podklady stavební úřad na náklady vlastníka stavby; na tento postup musí vlastníka stavby předem upozornit.“

Ze shora citovaného ustanovení vyplývá, že rozhodnutí podle § 129 odst. 9 stavebního zákona se vydává vždy až v návaznosti na rozhodnutí, jímž stavební úřad nařizuje odstranění části stavby. Byť z obsahu žaloby plyne, že žalobkyně s odstraněním části své stavby (přístavby chaty) nesouhlasí, tak samotná žaloba přímo proti rozhodnutí o odstranění stavby nesměruje, nýbrž napadá právě až navazující rozhodnutí, jímž je nařizováno opatřit projektovou dokumentaci pro toto odstranění a stanoveny podmínky pro její vyhotovení v rozsahu bouracích prací. Je tedy zřejmé, že zákonnost napadeného rozhodnutí (resp. jemu předcházejícího rozhodnutí stavebního úřadu) lze zkoumat pouze v rozsahu dodržení podmínek plynoucích z ustanovení § 129 odst. 9 stavebního zákona, nikoliv z hlediska toho, zda v dané věci byly splněny podmínky pro nařízení odstranění stavby, popř. její části.

Podle ustanovení § 129 odst. 9 stavebního zákona může stavební úřad vlastníkově stavby, pro kterou bylo nařízeno odstranění, uložit povinnost vypracovat projektovou dokumentaci k tomuto odstranění, a to při splnění následujících podmínek:

- 1) toto odstranění bude vyžadovat provedení prací, a to
 - k zabezpečení stavebně technického stavu stavby
 - k zabezpečení podmínek pro užívání stavby;
- 2) k provedení prací ad 1) je nezbytná projektová dokumentace nebo jiné podklady;

Shora specifikované podmínky představují v zásadě jediné věcné (hmotněprávní) aspekty, o které se žalobou napadené rozhodnutí (resp. rozhodnutí prvoinstanční) opírá. Možný přezkum napadeného rozhodnutí by tedy závisel toliko na zodpovězení otázek, zda odstranění přístavby žalobkyniny chaty bude vyžadovat provedení prací k zabezpečení stavebně technického stavu stavby a podmínek pro její užívání, a dále jestli pro účely těchto prací bude nutno pořizovat projektovou dokumentaci či jiné podklady. Uvedené skutečnosti se přitom odvíjí od faktického stavu rozhodnutím dotčené stavby (resp. její části, která má být odstraněna). Ovšem posouzení, zda je stav zkoumané části stavby skutečně takový, že k jejímu odstranění bude nutno provést práce takového druhu, že jimi bude zabezpečen stavebně technický stav předmětné stavby společně s podmínkami pro její užívání, závisí výlučně na odborných znalostech z oblasti technologie staveb. Totéž platí i ve vztahu k vyhodnocení, zda k realizaci prací uvedených v předchozí větě bude nezbytné vypracovat projektovou dokumentaci, neboť i to je otázka, jejíž zodpovězení vyžaduje odborné znalosti stavebně-technického směru. Právě znalosti tohoto druhu v kombinaci s hodnocením stavu stavby (zde přístavby) představují základní pilíře, na nichž stojí a padá vydání napadené rozhodnutí (včetně rozhodnutí prvního stupně).

Podle ustanovení § 70 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) jsou ze soudního přezkumu vyloučeny *úkony správního orgánu, jejichž vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osob nebo technického stavu věcí, pokud sama o sobě neznamenají právní překážku výkonu povolání, zaměstnání nebo podnikatelské, popřípadě jiné hospodářské činnosti, nestanoví-li zvláštní zákon jinak.“*

Vzhledem k výše uvedenému je zjevné, že vydání žalobou napadeného rozhodnutí, stejně jako jemu předcházejícího rozhodnutí stavebního úřadu, z věcného hlediska závisí výlučně na posouzení technického (*zde stavebně technického*) stavu věci (*zde části stavby, vůči níž bylo nařízeno odstranění*). Pokud jde o další aspekty zmíněné v ustanovení § 129 odst. 9 stavebního zákona, tedy že zde musí existovat předchozí rozhodnutí o odstranění stavby a že povinnost vypracovat projektovou dokumentaci lze uložit pouze vlastníkovu odstraňované stavby, tak na nich nezávisí věcné posouzení rozhodované otázky. Ověření, zda bylo vydáno rozhodnutí o odstranění stavby a komu je ukládána povinnost vypracovat dokumentaci, stavební úřad činí pouze v rámci zkoumání procesních podmínek pro vedení takového řízení, není však předmětem meritorního hodnocení.

Dále je zjevné, že uložení povinnosti pořídit projektovou dokumentaci samo o sobě neznamena pro žalobkyni ani jinou osobou překážku výkonu zaměstnání, povolání, podnikatelské ani jiné hospodářské činnosti.

Konečně stavební ani jiný zákon nezakotvují ve vztahu k dané problematice žádné zvláštní pravidlo pro soudní přezkum.

S ohledem na výše uvedené dospěl Krajský soud v Praze k závěru, že rozhodnutí, která byla vydána postupem podle § 129 odst. 9 stavebního zákona, spadají do oblasti kompetenčních výluk ve smyslu § 70 písm. d) s. ř. s.

Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřijatelná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.

S ohledem na shora uvedené Krajský soud v Praze žalobu odmítl pro její nepřijatelnost, neboť shledal, že směřuje proti rozhodnutí, jehož přezkum soudní řád správní vylučuje.

Jelikož odmítnutím žaloby se řízení končí, nemusel se soud již zabývat projednáním návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, soud ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vrátil žalobkyni zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč (za podání žaloby a návrhu na přiznání odkladného účinku). Soudní poplatek bude žalobkyni vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 25. listopadu 2015

JUDr. Věra Šimůnková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Léblová